

OȚELUL HUNEDOREAN S-A "TOPIT", DAR A RĂMAS SPERANȚA

În timp ce călătoream împreună cu colegii din Germania spre Hunedoara, ne gândeam la obiectivul care ne unea: documentarea în legătură cu impactul fostului Combinat Siderurgic asupra mediului. Știam mai ales noi, elevii români din Deva, că municipiul Hunedoara a fost "orașul uzină", care dăinuise mulți ani precum o străveche vatră a fierului, însuflețind civilizația noastră materială. Dar știam, în același timp, că din gloria uzinei de altădată au rămas câteva firave urme.

Așteptam ca în fața noastră să apară marele Combinat care reunea, în anii realizărilor socialiste, peste 20.000 de oameni – cultivatori loiali ai fierului, care prin pasiune și curaj au extras și au prelucrat metalul, făurind concomitent iluzii și speranțe în sufletele înflăcărate.

Am ajuns în sfârșit în fața unei clădiri de dimensiuni medii, unde se află reprezentanța renumitei firme ArcelorMittal. Aici am fost primiți cu căldură și profesionalism de către domnul inginer Adrian Florea, director pe probleme de mediu și de către domnul ec. Dorin Redinciuc, director al personalului.

Am aflat, astfel, aspecte interesante din istoricul siderurgiei hunedorene. "Geneza" Hunedoarei ca municipiu propriu-zis, dar și ca oraș-uzină s-a realizat în perioada 1950-1960, prin atragerea unei uriașe forțe de muncă, în mod gradual. În anii 50, spre Hunedoara s-au îndreptat mulți tineri de condiție bună, proveniți din pături sociale supuse represiunii politice în epocă, sau din familii de țărani înstăriți, denumiți "chiaburi". Entuziasmul și ideea cultului muncii au atras așadar în "cetatea oțelului" mulți oameni dornici să înceapă o nouă viață.

Foarte repede, siderurgia a devenit o instituție de anvergură pe plan mondial, a cunoscut o dezvoltare galopantă, iar sincronizarea uzinei de la Hunedoara cu tehnologiile de vârf a avut efecte benefice asupra condițiilor de viață ale locuitorilor și, în general, asupra urbanizării.

Așadar, timp de 40 de ani, uzina hunedoreană a fost o emblemă a muncii și a solidarității umane, un important potențial al industriei românești. Dar evenimentele istoriei recente, precum colapsul uzinei petrecut în perioada 1999-2003, au pus la grea încercare siderurgia și au dus la prăbușirea fostului mare Combinat. Concomitent, întregul oraș a resimțit efectele acestei dramatice transformări, iar astăzi relansarea economică și socială a Hunedoarei este imperios necesară.

Vanessa Vârگاș, Ruxandra Negruț, Raluca Rușeț, Andrei Solomon, Dorin Matei

O FIRMĂ GERMANĂ PUNE OSUL LA ECOLOGIZARE

Firma ECOSID a fost înființată în anul 2004, având scopul de a recupera fierul vechi din zona fostului flux primar al Combinatului Siderurgic Hunedoara.

Firma a preluat perimetrul vechilor furnale, închise în 1999.

Azi, Ecosid administrează reabilitarea terenului de 138 hectare (proprietate a municipalității Hunedoara). Tot proiectul se desfășoară sub motto-ul lor: “Pentru un mediu sănătos nu e foarte important să tragi concluzii, ci să oferi soluții”.

Vizitând platforma de lucru, am întâlnit o activitate febrilă condusă de o firmă germană. Cu utilaje masive numite foarfeci hidraulice se demolează rând pe rând cele 220 de clădiri , majoritatea aflate în stare de ruină.

Un concasor va mărunți bucățile de zid, separând betonul de fierul din alcătuire. Firma germană va valorifica betonul, cărămizile, structurile metalice, lemnul și fierul, iar banii obținuți vor folosi la finanțarea lucrărilor. Contractul prevede ca în doi ani, demolările să ajungă la nivelul solului. Lucrătorii au reușit să câștige un avans de 2 luni până acum.

Directorul firmei Ecosid, domnul inginer Gheorghe Cical este bucuros : reabilitarea avansează rapid, alte firme doresc să încheie contracte pentru betonul din fundațiile construcțiilor (aflat la nivelul minus 2-3 metri).

Apropierea de Castelul Huniazilor, cea mai mare construcție medievală din sud-estul Europei, face imposibilă folosirea explozibililor. La demolarea unui furnal de 90 metri înălțime, a fost folosit un picon cu puterea de 700-800 tone/forță, care a acționat la baza turnului, slăbind rezistența acestuia. Căderea sa a fost astfel calculată, încât să fie atinsă și culcată la pământ și clădirea aflată în imediata apropiere a turnului.

La întrebarea noastră ,dacă pe aceste terenuri se mai găsesc depozite cu substanțe chimice și cât de sigure sunt aceste depozite, răspunsul a venit de la domnul director Cical : Există rezervoare amplasate pe terenurile aflate sub administrarea Ecosid, care conțin :gudroane, ape fenolice, acid sulfuric, toate rămase din procese tehnologice încheiate în 1999. Aceste depozite sunt monitorizate și verificate lunar de către angajații Ecosid , în așteptarea unor firme care vor neutraliza sau refolosi substanțele.

Ecosid are nevoie de sume importante (între 30 milioane și 100 milioane euro) pentru a decoperta terenul după golirea sa de moloz. Solul contaminat va fi decopertat până la adâncimea de 2 metri, pământul se va transporta în zone nelocuite și va fi supus bioremedierii prin aerare și prin stimularea activității bacteriene.

Peste ani (sperăm , nu mulți) , cele 138 de hectare de teren vor fi redat circuitului economic. Vor apărea aici un parc ce va încadra faimosul Castel al Huniazilor, o zonă de locuințe și , în capătul mai îndepărtat, o zonă industrială.

Manuela Igelsky, Livia Antal, Andreea Dan, Roxana Cordea, Vanessa Rujoiu, Ioana Gavrilei

UN PARADIS ÎN DESTRĂMARE

Vizitând combinatul de la Hunedoara am descoperit ruinele fostei întreprinderi de Construcții Siderurgice (ICSH) și am rămas consternați de trista priveliște oferită – un colos metalic lăsând în urmă fărâme de măreție a celor 220 de construcții ce consolidau un veridic titan.

Odată ce am ajuns acolo, în fața noastră s-a deschis un peisaj dezolant, ce ne-a dat impresia că am transgresat granițele realității, pătrunzând într-o veritabilă „Vale a plângerii”. Ne-am izbit de o cromatică monotonă, deopotrivă a negrului și a plumburiului, care se prelingea din scheletele de beton, fluidizându-se parcă și acaparând treptat întreaga vegetație, devorând-o nemilos... Pustietatea clădirilor se răsfrângea asupra întregii naturi, învăluind-o în umbra degradării și a neputinței umane. Răzlețele fire de iarbă apărute sporadic erau îngălbenite, învinse de mediul ostil, impregnat de substanțele chimice dăunătoare. Aerul, greu de metale, ne apăsa plămâinii, îngreunându-ne respirația.

Contemplând zidurile înnegrite, nu atât de trecerea timpului, cât de abandonarea lor parcă definitivă, în noi s-a trezit fiorul unui trecut cândva glorios, dar astăzi aflat în ruină. Construind pe verticală atâtea mărețe simboluri ale disciplinării comuniste, omul epocii de dinaintea anilor '90 a năzuit, orgolios, să cucerească spațiul și chiar timpul, dar acest vis s-a destrămat – realitatea o dovedește din plin. Acum, când totul urmează a fi demolat, se petrece fenomenul invers: omul asistă la destrămarea mitului comunist al industrializării masive.

Și totuși, perspectivele par a fi optimiste: cele 138 de hectare vor fi ecologizate și, probabil, peste cațiva ani – timpul va demonstra căți – această zonă a istoriei recente, puternic încercată de greutatea vremii, va renaște ca pasărea Phoenix din propria cenușă.

Flavia Trifan, Atena Balog, Francesca Iordache, Ana Maria Herța.

CU BRAȚELE DE OȚEL , VOM CULEGE MUȘEȚEL

Un mediu curat și sănătos depinde de comportamentul și conștiința fiecărei persoane. Având în minte acest adevăr fundamental, elevii decebaliști au vizitat pe perioada proiectului, oțelăria din Hunedoara, aparținând grupului ArcelorMittal.

S.C. ArcelorMittal Hunedoara S.A. este firma care a preluat după cumpărare, activitatea Combinatului Siderurgic Hunedoara.

Având filiale în 60 de țări, 320.000 de angajați și în anul 2006 cea mai mare producție de oțel din lume, ArcelorMittal este un nume cunoscut pe glob.

Azi, în Hunedoara se produc: oțel rotund pentru țevi, profile grele și speciale, cu aportul celor 700 de angajați.

Concernul ArcelorMittal își asumă o mare responsabilitate în ceea ce privește protecția mediului. Din această cauză, Grupul se angajează ca fiecare sucursală ArcelorMittal din lume să se ridice la un anumit standard în ceea ce privește protecția mediului. "Oțelăria din Hunedoara nu face excepție", este de părere domnul A. Florea, directorul problemelor de mediu din cadrul societății. Având în vedere că o oțelărie produce cantități majore de deșeuri, din anul 2004 până în prezent, la Hunedoara s-au făcut investiții enorme în tehnologii moderne pentru reciclarea deșeurilor rezultate la fabricarea oțelului și a prefabricatelor din oțel.

În timpul proceselor tehnologice, în atmosferă ajung substanțe gazoase precum: dioxid de sulf, monoxid și dioxid de carbon, oxizi de azot, de asemenea și pulberi sedimentabile (praf). Coșurile de evacuare sunt prevăzute cu filtre. Cuptorul electric principal pentru elaborarea oțelului, având o capacitate de 500 megatone pe an, a necesitat în anul 2004 investiții în modernizarea sistemului de desprăfuire, iar în 2008 s-a achiziționat și montat o stație de peletizare a prafului rezultat la sistemul de desprăfuire al cuptorului. Echipa managerială de la S.C.ArcelorMittal Hunedoara S.A. își propune pentru 2010 achiziționarea și montarea de echipamente pentru monitorizarea emisiilor din atmosferă.

Apele rezultate din activitatea siderurgică, dacă sunt deversate direct în râul Cerna, transportă substanțe poluante precum: ioni de sulfat, calciu, mercur, clor, plumb, amoniu, fier, magneziu, azotat, crom, azot, fosfor precum și produse petroliere.

Ținând cont că producerea unui kilogram de oțel necesită 300 de litri de apă, (cantitatea de apă reziduală fiind enormă în fiecare zi), în anul 2006 s-a investit într-un sistem de tratare a apei în două trepte.

Firma a montat în anul 2008 separatoare pentru produse petroliere pe canalele de evacuare a apelor uzate, și a construit o stație de tratare a apelor menajere pe platforma Laminoare.

Asfel, un raport al Agenției pentru Protecția Mediului pentru județul Hunedoara arată:

"Evacuările directe de ape uzate industriale în Cerna și Mureș au scăzut semnificativ prin oprirea activității poluante și prin măsurile de protecția mediului de la ArcelorMittal Hunedoara."

În acest an urmează să se continue eliminarea gudronului acid din lacul de gudron și curățarea depozitului de gudron de la halda de zgură. Aceste măsuri sunt deosebit de importante, deoarece gudroanele sunt lichide vâscoase, de culoare închisă, cu miros specific, obținute prin distilarea uscată a cărbunilor, având potențial cancerigen.

Ediliile Hunedoarei au ținut cont de gradul de poluare ridicat existent în

perioada cuprinsă între 1884 (anul inaugurării “Uzinelor de Fier”) și 1989. Sistematizarea nu a fost o vorbă în vânt: municipiul Hunedoara deține 168 de hectare de spații verzi. Astfel, fiecărui hunedorean îi revin 23,65 metri pătrați de suprafață verde, la care vecinii deveni se uită cu jind, comparându-i cu ”covorașul verde” de 3,64 metri pătrați din propria înzestrare.

Agenția pentru Protecția Mediului recomandă celor responsabili continuarea măsurilor de protecție a mediului în județul Hunedoara:

- *realizarea de perdele forestiere de 100 metri în jurul șoselelor cu trafic ridicat, a stațiilor de epurare, a haldelor aflate în exploatare;

- *împădurirea deșeurilor industriale;

- * acoperirea cu sol fertil, plantarea cu iarbă și revegetarea terenurilor dezafectate industrial și redarea lor în circuitul economic;

- * recuperarea conținutului de substanțe utile din deșuri.

Managerii ArcelorMittal au demonstrat că protecția mediului reprezintă o parte importantă a politicii firmei. Conducerea ArcelorMittal Hunedoara este de părere că atât măsurile de protecție a mediului deja luate, cât și cele planificate sunt absolut necesare în atingerea scopului pe care îl promovează Agenția Națională de Mediu, și anume conservarea mediului înconjurător pentru un viitor curat și sigur al planetei.

Raluca Dănescu, Benjamin Colbea, Alexandru Fleaca, Tudor Scorțea, Cristina Muntean.